

ԳԱԳԻԿ ՇԻՐՈՅԱՆ

Մեծ դարդից ոչ ոք չի փախչելու...

- Հարցաշար
- Հեքիաթ
- Հիշեցում
- Ձոն Վարպետին

Հարցաշար

1.

G

Cmaj7

Աշխարհում ամենամեծ երկիրն իմ տունն է,

G

D#dim F#dim7

Ինձ հարազատ, պաշտելի մոր աչքերի գույնն է,

Cmaj7

Bm7

Իմ պապերից, հորից ստացած ժառանգությունն է,

Am7

B7

Ճարտար լեզվի, ճկուն մտքի համադրությունը:

2.

G

Dm7

Մի օր ես արեցի առաջին քայլը

E7

Am

Բարակ, քիչ դողացող, ծուռ ոտքերով,

Am

Eaug

Am7

Կյանքի ոլոր-մոլոր, բանուկ ճանապարհները

D7

G

Չարդարեցին ուղին իմ հարցերով:

3.

Em

Bm

Իսկ ի՞նչ արժե դատարկ օրերի դեզը՝

Dm7

E7

Յաքուցրիվ եղած հոսքից ժամանակի,

Am

B7

C

Եվ ի՞նչ արժե շահախնդիր ընկերությունը,

Am

C

B7

Em

Պաշտոնը և կրծքանշանը պիջակի:

4.

Իսկ ի՞նչ արժե մանկան կորած ժպիտը,

Որ գողացել են առանց երկմտելու,

Եվ դառնությամբ լցված արտասուքները,

Որ սպիացած վերքեր են մնալու:

5.

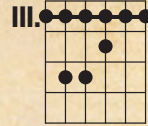
Գուցե արժե դառնալ դարբին կյանքի

Եվ քո ձեռքով ձուլել դարպասը դոյակի,

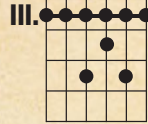
Որտեղ չկան մոլուցք փթթած փառքի,

Բամբասանքներ, անմիտ վեճեր զառանցանքի:

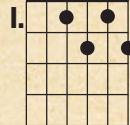
G

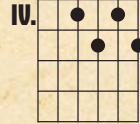
Cmaj7

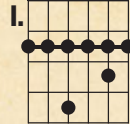
D#dim

F#dim7

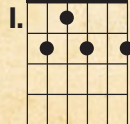
Bm7

Am7

B7

6.

Cmaj7 Bm7

Իմ դղյակի պատերը պարզ ճշմարտությունն է,

Cmaj 7 Bm7 E7

Իմ պատուհանները թափանցիկ արդարությունն է,

Am B7 C

Գլխիս տանիքը սեր-խաղաղությունն է,

Am C B7 Em

Ամենուրեք արև է, լույս և ջերմություն:

7.

Անգին է փոքրիկ ուշադրությունը,

Որը անկեղծ ժպիտ մեզ պարզևեց,

Եվ ծնողի տված մեզ օրհնությունը,

Որը կանաչ ճամփա մեր դեմ բացեց:

8.

Կորցնենք ընդմիշտ անտարբերությունը

Կամ նվիրենք նրան մեր թշնամիներին,

Իսկ փոխարենը վերցնենք համբերությունը

Եվ բաժանենք մեր բարեկամներին:

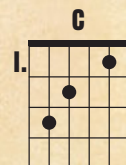
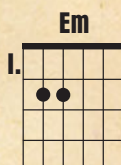
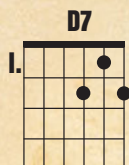
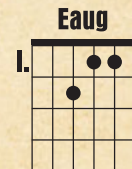
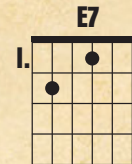
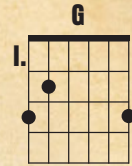
9.

Եվ հասկանանք, որ ողջ աշխարհը մեր տունն է,

Իմ մոր նման բոլոր մայրերն էլ նույնն են,

Որդիներին մեր ժառանգենք միասնությունը,

Լինել սիրված և սիրելու երջանկությունը:

Հեքիաթ

1.

Amaj Bm7(b5) E7

Լուսավոր գիշեր է,

Amaj Bm7(b5) E7

Երկնքում աստղերը

F#m Fdim Bm E7

Երազները քո կարծես հսկում են,

Amaj Bm7(b5) E7

Արթնացնում են:

2.

Ամենուր անդորր է,

Նկուղում պահված սափորը՝

Լի հեքիաթներով ավանդական

Այն օրերում մեր մանկական:

Կրկներգ

Bm E7 Emaj7/A F#

Այս հեքիաթում բարին անշուշտ հաղթում է,

Bm E7 Cm7(b5) F#

Գեղեցկուհուն արքան փրկում է չար կախարդից,

Bm E7 Cm7(b5) F#

Այստեղ բոլորը երջանիկ են, լուսավոր է,

Bm E7 Amaj

Ամեն ինչ լավ է ավարտվում:

3.

Բայց ահա օրերն անցնում են,

Մանուկները մեծանում են,

Եվ իրենց համար, ավանդ, արդեն

Այս հեքիաթներն իրական չեն:

Ափսոս, բայց ինչ արած:

4.

Թե հոգում ունես այն գիրքը,

Որ մաքուր պահում է միտքը,

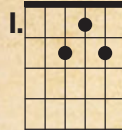
Եվ այս օրերում՝ բիրտ ու դաժան,

Չես վաստակում անուն էժան,

Ուրեմն ամեն ինչ ճիշտ է:

Կրկներգ

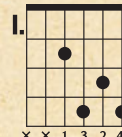
Amaj

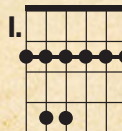
Bm7(b5)

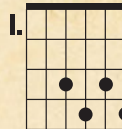
E7

F#m

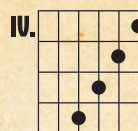
Fdim

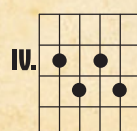
Bm

Emaj7/A

C#m7(b5)

Հիշեցում

1.

Em B7 Em Am E Am
 Հազարամյա այս պատմությունը ուզում եմ ձեզ հիմա պատմել՝
 B7 C Am B7
 Ինչպես կարող է գողությունը եղեմական երկիր քանդել:
 Em B7 Em Am E Am
 Հիշենք, որ մեր թագավորները ունեին հզոր, մեծ արքունիկ,
 B7 C Am B7 Em
 Որտեղ բոլոր մարդկանց դերերը հույժ կարևոր էին, բացառիկ:

2.

Am7 D7 G C
 Այստեղ արքան Աստուծոց է, և քահանան՝ ազնիվ, պարկեշտ,
 Am7 B7 Dm7 E7
 Գրված օրենքները հոգուց են և ընկալվում են ճիշտ և հեշտ,
 Am7 D7 G C
 Օջախի հայրը երջանիկ է իր տասներկու զավակներով,
 Am7 B7 Cmaj7 Bm Em
 Եվ հայրենիքն, իրոք, մայրիկ է՝ կապույտ, ջինջ աչքերով:

3.

Արքունիկի հարևանները արքայի հետ հաշվի նստում,
 Նույնիսկ զավթիչ, նենգ վասալները իրենց չափի մեջ են պահում,
 Այս երկրի մարդիկ խիզախ են, սիրով ապրում են, ծառայում,
 Ամուր բռնուցք և միաբան են, բարգավաճում են, շատանում:

4.

Եվ աղջիկներն այստեղ չքնաղ են, առողջ, համեստ, առաքինի,
 Ամենուրեք առատություն է, սեղանին՝ լի հացն ու գինին,
 Այստեղ բոլորը կրթված են, արվեստն՝ ամեն մարդու սրտում,
 Գիտնականները ճանաչված են ամբողջ հին աշխարհում:

5.

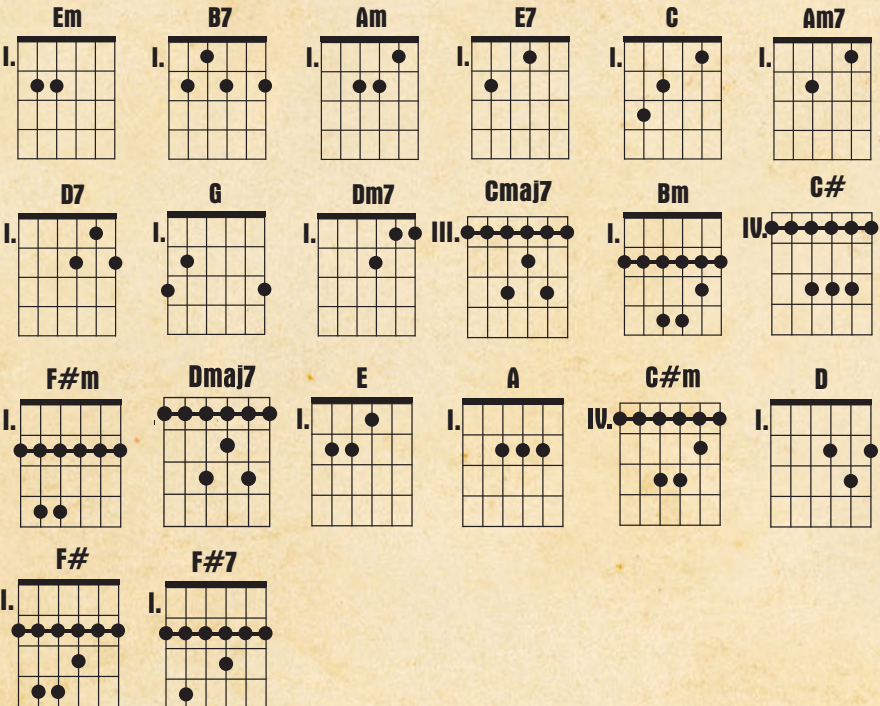
F#m C# F#m Bm F#m Bm
 Ամեն ինչ լավ էր, բայց հանկարծ արքան դրեց գլուխը ցած,
 C# D Bm C#
 Եվ արքայի թափուր տաք տեղը ինքնակոչ գողը գրավեց,
 F#m C# F#m Bm F#m Bm
 Իսկույն սկսվեց ալան-թալանը, հանվեց ամեն ինչ վաճառքի,
 C# D Bm C# F#m
 Նոր քահանան օրհնեց ավարը. դեռ ճոխ տներ պիտի սարքի:

6.

Bm E A D
 Եդեմական այս արքունիկը դարձավ պատիժ, դժոխք, անեծք,
 Bm C# Em F#
 Ռանչպարը և անճար ռամիկը չունեն արդեն էլ ոչ մի ելք,
 Bm E A D
 Ժողովրդի սարքած տները, ավանդ, շատ շուտ դատարկվեցին,
 Bm C# Dmaj7 C#m F#m
 Ուրեմն՝ վերջ, ծախված «տերերը» երկիրը քանդեցին:

7.

A E A E A E F# F#7
 Արյունաքամ եղավ երկիրը, բաց վերքը էլ չի սպիանում,
 Bm C# D Bm C# Em F#
 Մեռնում է «Հույս, հավատ և սեր»-ը, ոչինչ էլ չի կարգավորվում,
 Bm C# D F#m C# Dmaj7 C#m F#m
 Ազահույթունը կործանում է, մեծ դատից ոչ ոք չի փախչելու,
 Մեծ դատից ոչ ոք չի փախչելու...

Ձոն Վարպետին

Խոսք՝ Ռ. Քամալյան
Երաժշտ.՝ Գ. Շիրոյան

1.

A Amaj
Մի կախարդական ժապավենի պես
Bm E7
Կամ հեքիաթային ֆիլմի նման
Em A
Երգը քո ամեն պարուրում է մեզ,
Bm E7
Դառնում մեր կյանքի անցյալն ու ներկան:

2.

Ու երգիդ թևով ճախրում ենք այնտեղ,
Որտեղ շներն ու պոետներն են լոկ,
Եվ լուսինն, իբրև արծաթե կանթեղ,
Գիշերվա դեմքին թառում է անհոգ:

3.

D C#m C#m7b5 F#7sus F#7
Երբ ծեր գնչուհու ծանոթ մեղեդին
Bm E A Edim7 Gdim7
Հանդարտ սահում է մթում անհաղորդ,
Bm E
Կարծես փարվում ամենքիս բախտին
Bm E
Եվ մեզ դարձնում ուշացած ճամփորդ,
Bm E7 G#dim7
Եվ մեզ դարձնում ուշացած ճամփորդ...

4.

Տեսնես՝ դեռ քանի՜ աղջիկ ու տղա
Երգերիդ ներքո կսիրահարվեն,
Երգերից արբած դեռ բազում դարեր
Քանի՜ զույգ սրտեր պիտի համբուրվեն:

5.

Որքան՝ դեռ կանի խելահեղ ճախրանք
Ձին ճերմակ քո խենթ ճանապարհներով այս աղոտ,
Ո՞ւմ կպարզեի նոր մխիթարանք
Եվ ի՞նչ շուրթերին կդառնա աղոթք,
Եվ ի՞նչ շուրթերին կդառնա աղոթք...
...կդառնա աղոթք...կդառնա աղոթք...

